

JAN KIBLER (1938-2019) SZKIC DO PORTRETU Z FORTEPIANAMI W TLE

Celem niniejszego artykułu jest przypomnienie jednej z czołowych postaci związanych z powojenną działalnością produkcyjną Fabryki Fortepianów i Pianin „Calisia” w Kaliszu, a także jednego z nauczycieli przedmiotów zawodowych w Technikum Budowy Fortepianów w tym mieście. Powstał on m.in. na podstawie własnych wspomnień i osobistych doświadczeń autora – ucznia i absolwenta owej szkoły w latach 70. XX stulecia¹.

Jan Kibler nie miał wykształcenia muzycznego. Trudno powiedzieć, czy w ogóle interesował się muzyką i jej słuchał. Raczej nic nie wskazuje na to, że mogło tak być. Nie był też zawodowym fortepianmistrem, stroicielem i korektorem chordofonów klawiszowych. Ale niezależnie od jego zainteresowań i pasji, przeszedł do historii regionalnej, w tym wypadku Kalisza, jako jedna z głównych postaci związanych z powojennymi dziejami Fabryki „Calisia” (dawniej „Arnold Fibiger”) w Kaliszu oraz związanej z nią szkoły, jaką było Technikum Budowy

¹ Zob.: Krzysztof Rottermund, „Kibler Jan”, w: *Słownik biograficzny Wielkopolski południowo-wschodniej – ziemi kaliskiej*, t. 4, red. Bogumiła Celer (Kalisz: Kaliskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, 2023), 249-250; Krzysztof Rottermund, „Budowniczy instrumentów muzycznych w Kaliszu i regionie na łamach „Słownika biograficznego Wielkopolski południowo-wschodniej, ziemi kaliskiej”. Analiza haseł, sprostowania i uzupełnienia, propozycje i uwagi na przyszłość”, w: Krzysztof Rottermund, *Varia musicologica do historii polskiej kultury muzycznej wieków XIX i XX* (Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM, 2025); Krzysztof Rottermund, „Budowniczy instrumentów muzycznych w Kaliszu i regionie na łamach „Słownika biograficznego Wielkopolski Południowo-Wschodniej, Ziemi Kaliskiej”. Stan dotychczasowy, perspektywy badawcze i publikacyjne”, w: *Biografistyka w perspektywie regionalnej*, red. Bogumiła Celer (Kalisz: Kaliskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, 2023), 75-83.

Jan Kibler w Fabryce Fortepianów i Pianin Calisia w Kaliszu, ok. 1970 r.
Fot. domena publiczna

Fortepianów², noszące dziś imię jego założyciela Gustawa Arnolda Fibigera³. Kibler był o pokolenie młodszy od swojego kolegi z „Calisii”, wybitnej postaci w branży instrumentarskiej, jaką był właśnie Gustaw Arnold Fibiger (tzw. III, 1912-1989), wnuk założyciela w roku 1878 renomowanego zakładu. W przeciwieństwie do Fibigera, Kibler należał do osób wychowanych i wykształconych już w czasach PRL. Urodził się 21 maja 1938 r. w Kaliszu jako syn Wawrzyńca i Stanisławy z domu Pomostowskiej. W rodzinnym mieście ukończył Szkołę Podstawową nr 1 i Liceum Ogólnokształcące im. Adama Asnyka. Nie miał więc zawodowego wykształcenia technicznego w zakresie budownictwa fortepianów

² Od roku szkolnego 2025/2026 Technikum straci swój dotychczasowy status, stając się jedną z placówek wchodzących w skład Zespołu Szkół Muzycznych w Kaliszu o nazwie Ogólnokształcąca Szkoła Muzyczna II stopnia Techniki Budowy Fortepianów im. Gustawa Arnolda Fibigera. Z pięcioletniego technikum stanie się szkołą czteroletnią. Tradycje szkolnictwa w branży instrumentarstwa muzycznego w Kaliszu zostaną wprowadzone zachowane, a czas pokaże z jakim skutkiem.

³ O budownictwie fortepianów i pianin w Kaliszu zob. m.in.: Krzysztof Rottermund, *Budownictwo instrumentów muzycznych na terenie Wielkopolski w XIX i 1. połowie XX wieku* (Poznań: Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, 2002); Krzysztof Rottermund, *Przemysł muzyczny Kalisza XIX i XX wieku ze szczególnym uwzględnieniem działalności rodziny Fibigerów* (Wrocław: Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, 1985); Benjamin Vogel, *Fortepian polski* (Warszawa: Sutekowski Edition, 1995).

lub choćby zawodu pokrewnego (np. stolarskiego). Po maturze zdecydował się na studia, których ukończenie otworzyło mu drogę zrobienia kariery zawodowej w polskim przemyśle muzycznym. W latach 1957-1962 studiował bowiem na Wydziale Technologii Drewna Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Przyrodniczy), uzyskując dyplom (nr 265) magistra inżyniera technologii drewna. Właśnie tego typu wyższe wykształcenie inżyniersko-techniczne umożliwiło mu związać się zawodowo na wiele lat ze znajdującą się w jego rodzinnym mieście renomowaną Fabryką Fortepianów i Pianin „Calisia”. Na studiach napisał pracę magisterską dotyczącą przemysłu muzycznego, pt.: „Analiza działalności gospodarczej Kaliskiej Fabryki Fortepianów i Pianin Calisia oraz Legnickiej Fabryki Fortepianów i Pianin Legnica w latach 1956-1960”. Wybór takiego tematu świadczył o jego zainteresowaniach wytwórczością instrumentów muzycznych. Praca magisterska Kiblera została napisana w 1962 r. w Zakładzie Planowania Gospodarczego Katedry Ekonomiki Leśnictwa, a jej promotorem był doc. dr Zdzisław Jakubowski. I właśnie ta praca jak i kierunek studiów, który ukończył, otworzyły mu drogę do związania się na dłużej z Fabryką Fortepianów i Pianin „Calisia”. Mając wyższe wykształcenie inżyniersko-techniczne, zajmował w niej jedno z kierowniczych stanowisk. Swoją karierę zawodową zaczynał jednak w branży pokrewnej, na stanowisku starszego technologa w Zakładach Meblarskich Spółdzielni Pracy „Stolarz” w Kaliszu (1963-1964), następnie był zastępcą kierownika stolarni w Kaliskim Przedsiębiorstwie Budowlanym (1964-1966). W 1966 r. związał się z Fabryką Fortepianów i Pianin „Calisia”, gdzie do roku 1979 był szefem kontroli jakości, a w latach 1979-1985 naczelnym inżynierem i zastępcą dyrektora. W tych właśnie czasach Calisia i jej instrumenty święciły swoje tryumfy. W kraju trudno było je kupić, gdyż większą część produkcji eksportowano nie tylko do państw bloku wschodniego, ale także na Zachód (m.in. RFN, Szwecja, Finlandia, Włochy). Jako długoletni szef kontroli jakości miał Kibler niewątpliwie wpływ na kondycję wytwórczą zakładu i jakość walorów użytkowo-technicznych budowanych instrumentów. A był to spory asortyment wyrobów w postaci kilkunastu modeli pianin o różnej wysokości i wystroju obudowy, oraz kilku modeli fortepianów. Był osobą wymagającą, skrupulatną, a nawet nieco surową w obęjściu. Te cechy charakteru mogły tylko korzystnie wpływać na przebieg produkcji i jej jakość. Choć nie brał bezpośredniego udziału w projektowaniu instrumentów (zadanie to spoczywało na głównym i wybitnym fachowcu w tej dziedzinie, którym był znakomity fortepianmistrz Gustaw Arnold Fibiger III), niemniej jednak wiedza inżyniersko-techniczna, jaką zdobył na studiach pozwalała mu także i w tym zakresie na branie udziału w naradach i konsultacjach projektowych, fachowym doradztwie, podsuwaniu pomysłów i rozwiązań techniczno-konstrukcyjnych.

W latach 70. XX w. Kibler należał do najważniejszych osób wyższego personelu technicznego, czyli kadry kierowniczej fabryki. W roku 1978, gdy „Calisia”

- 82 -

F. GOSPODARKA MATERIAŁOWA.1. ZUŻYCIE MATERIAŁÓW I STAN ZAPASU.

Gospodarka materiałowa oraz następny temat zaopatrzenie należą do bardzo trudnych zagadnień do opracowania. Brak specjalnych bilansów materiałowych surowca oraz olbrzymia ilość materiałów użytych do produkcji, oto podstawowe trudności z jakimi spotykano się przy opracowaniu tego zagadnienia. Wskutek olbrzymiej różnorodności materiałów użytych do produkcji niektóre grupy materiałów dla uaniechania rozbięcia ich na poszczególne pozycje są komasowane w tak zwane branże np.: branża metalowa, metali nieżelaznych i drzewna, itd.

TABELA Nr 32.Zużycie i zapas ważniejszych materiałów w latach 1957-60.

L.p.	Wyszczególnienie	Z u ż y c i e		Zapasy na koniec roku	
		Ilość	wartość w tys. zł.	Ilość	wartość w tys. zł.
1	2	3	4	5	6
	Kaliska Fabryka Fortep. i Pianin	R o k 1 9 5 7			
1.	Ramy pianinowe	-	568,0	-	100,6
2.	Tarcica iglasta w m3	478,7	760,3	743,9	1242,1
3.	Tarcica liści. m3	134,9	296,4	590,7	1269,7
4.	Import				
4.	Kołki stroikowe w szt.	238.518	411,0	-	-
5.	Sw. rumuński m3	75,5	635,8	225,2	1841,5
		R o k 1 9 5 8			
1.	Ramy pianinowe	1270	631,9	140,0	182,6
2.	Tarcica iglasta w m3	600,5	1739,3	842,0	1804,4
3.	Tarcica liści. m3	169,9	-	432,6	-
		R o k 1 9 5 9			
		b r a k s p r a w o z d a ń			

Fragment pracy magisterskiej Jana Kiblera

(„Arnold Fibiger”) obchodziła oficjalnie stulecie swojego istnienia, w ówczesnej prasie pojawiły się publikacje upamiętniające ten okrągły jubileusz. Nawet w literaturze zagranicznej (zachodnioniemieckiej) z tej okazji ukazał się także artykuł poświęcony historii zakładu⁴. Jego autor pisał m.in., że w czasach owego jubileuszu „Calisia” może się poszczycić produkcją ok. 4000 pianin i 100 fortepianów rocznie, które eksportowane były do ponad 30 krajów⁵.

Obok pracy w „Calisii” równolegle pracował Kibler jako nauczyciel przedmiotów zawodowych w Technikum Budowy Fortepianów im. Gustawa Arnolda Fibigera (w latach 1966-2001) oraz w Zespole Szkół Budowlanych (w latach 1980-1995)⁶. Dał się zapamiętać jako raczej surowy i wymagający pedagog, przez uczniów chyba nie za bardzo lubiany. Ceniony był natomiast za wiedzę fachową, którą przekazywał młodzieży szkolnej m.in. na przedmiocie *materiałoznawstwo*. W latach 1986-2003 był Kibler kierownikiem szkolenia praktycznego w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych nr 3. W latach 1974-1985 sprawował funkcję przewodniczącego Koła Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa w Kaliskiej Fabryce Fortepianów i Pianin „Calisia”. Po przejściu na emeryturę Kibler zaczął aktywnie działać społecznie, angażując się w różnego rodzaju projekty i przedsięwzięcia dotyczące kultury muzycznej, historii przemysłu kaliskiego, zwłaszcza fortepianowego itp. Np. 27 czerwca 2019 r., podczas otwarcia kompleksu hotelowo-konferencyjnego „Calisia One” (z hotelem Hampton by Hilton) w przebudowanym budynku dawnej fabryki fortepianów, z jego inicjatywy stanął tam fortepian koncertowy „Calisia”. Kibler bardzo chciał, by miejsce to, mimo pełnienia już zupełnie innych funkcji, nawiązywało chociaż częściowo do dawnego charakteru budynku. Jako były nauczyciel zawodu promował Technikum Budowy Fortepianów, w którym przez wiele lat wykładał, utrzymywał kontakty z absolwentami szkoły i byłymi pracownikami fabryki „Calisia”. Zabiegał o poprawę szkolnictwa zawodowego w Kaliszu, interesował się i propagował kulturę muzyczną miasta. W 2016 r. był jednym z inicjatorów całorocznego projektu „Muzyczny Kalisz 2016 – wczoraj, dziś i jutro”, mającego na celu promocję wartościowej muzyki i tradycji kaliskiego przemysłu muzycznego. W Muzeum Okręgowym Ziemi Kaliskiej współpracował przy organizacji wystawy pt. „Historia przemysłu muzycznego w Kaliszu”, do której przygotował scenariusz i pomagał w gromadzeniu eksponatów. Oprowadzał także zwiedzających wystawę. Jego autorskim pomysłem był cykl imprez w Technikum Budowy Fortepianów pt. „Spotkanie przy fortepianie”, mający na celu większą integrację absolwentów, grona pedagogicznego oraz byłych i obecnych pracowników

⁴ Eduard Philipp, *100 Jahre Klavier- und Flügelfabrik Arnold Fibiger in Kalisch*, w: *Jahrbuch Weichsel-Warthe* (Hannover, 1978), 74-78.

⁵ Tamże, 78.

⁶ Już jako czynny nauczyciel musiał się dokształcić w zakresie pedagogicznym, co zrealizował w latach 1985-1986 uczęszczając w Kaliszu do Studium Pedagogicznego.

przemysłu muzycznego. Zwieńczeniem całego projektu była impreza 10 grudnia 2016 r. w kaliskiej hali widowiskowej „Arena“, gdzie wykonano m.in. *Koncert C-dur* na trzy fortepiany Johanna Sebastiana Bacha (BWV 1064) w wersji na 21 fortepianów. Jan Kibler w 2016 i 2017 r. uczestniczył w Walnych Zebraniach Członków Stowarzyszenia Polskich Stroicieli Fortepianów, w tym jako gość honorowy w 10. jubileuszowym spotkaniu w Europejskim Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego w Lusławicach. Był również gościem podczas Zjazdu Delegatów „Europiano” w październiku 2018 r. Za swoją aktywną działalność zawodową i społeczną otrzymał szereg nagród, wyróżnień i odznaczeń państwowych, resortowych, branżowych, m.in.: 1978 – Zasłużony Działacz Kultury (Ministerstwo Kultury i Sztuki), 1979 – Racjonalizator Produkcji, 1980 – Zasłużony dla nurtu wynalazczego (Wojewódzki Klub Techniki i Racjonalizacji), 1981 – Srebrna Odznaka Honorowa Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa, 1984 – Srebrny Krzyż Zasługi (Rada Państwa PRL), 1985 – wyróżnienie ministerialne Zasłużony dla Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, 1989 – Nagroda Kuratora Oświaty i Wychowania w Kaliszu, 2002 – Medal Komisji Edukacji Narodowej i Sportu. W uznaniu zasług oraz wieloletnich i ofiarnych działań dla dobra i sławienia grodu nad Prosną i jego mieszkańców, w roku 2016 Rada Miasta Kalisza nadała Janowi Kiblerowi tytuł i odznakę „Zasłużony dla Miasta Kalisza”. Na koniec warto zacytować słowa Andrzeja Gawrońskiego, kustosa zbiorów muzealnych w Zespole Pałacowo-Ogrodowym w Ostromecku koło Bydgoszczy, gdzie eksponowana jest druga (obok Opatówka) cenna Kolekcja Zabytkowych Fortepianów im. Andrzeja Szwalbego⁷. Gawroński pisał:

Cieszyłem się, kiedy z takim uznaniem wypowiadał się [Jan Kibler] na temat naszej pracy, tutaj w Ostromecku. Ja wysyłałem mu „Kurier Ostromecki”, a on mi wycinki z prasy opisujące jego wręcz niezwykłą działalność. Tak naprawdę przemysł muzyczny w Kaliszu jest tym czym jest pewnie w dużym stopniu dzięki wieloletniemu pedagogowi Technikum Budowy Fortepianów⁸.

Niezależnie od trafności tych słów (nauczycieli zawodu było przecież więcej, a wśród nich najważniejszy – Gustaw Arnold Fibiger), faktem jest, że Jan Kibler należał do ich ścisłej czołówki. Jak sam mówił:

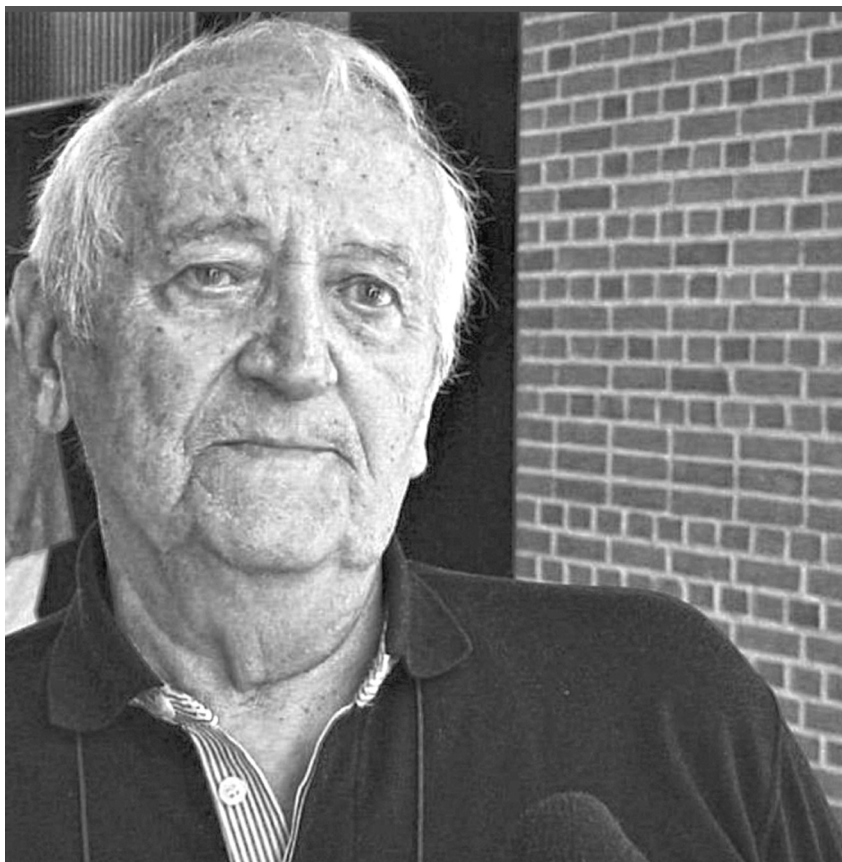
Dzisiaj w Kaliszu i okolicach czynnych jest 38 zakładów dokonujących renowacji. Co miesiąc kontener instrumentów opuszcza Kalisz [...] Kalisz żyje renowacją, dalej jest tu produkcja pianin i fortepianów [oddział niemieckiej firmy Wilhelm Schimmel, przyp. K.R.], z czego możemy być dumni. To jest kapitał

⁷ Zob.: Benjamin Vogel, *Kolekcja Zabytkowych Fortepianów im. Andrzeja Szwalbego w Ostromecku* (Bydgoszcz: Miejskie Centrum Kultury w Bydgoszczy, 2016).

⁸ Andrzej Gawroński, „Połączyły nas fortepiany...”, *Kurier Ostromecki* 4 (2019): 30-31.

zagraniczny, ale nasi ludzie tam pracują. To są fachowcy i cieszymy się, że nadal jesteśmy na szczycie⁹.

Jan Kibler był od 1967 r. żonaty z Jadwigą z domu Paszyn i miał córkę Katarzynę (ur. 1969, mgr, MBA). Zmarł 30 lipca 2019 r. w Kaliszu, a pochowany został na cmentarzu komunalnym przy ul. Poznańskiej (kwatery 46).

Jan Kibler pod koniec życia.
Fot. ze zbiorów rodzinnych Katarzyny Kibler

⁹Anna Miklas, „Spotkania w TBF”, dostęp 6.06.2025, <https://www.faktykaliskie.info/artukul/12161,spotkania-w-tbf>.

BIBLIOGRAFIA

Informacje i archiwum domowe Katarzyny Kibler

Informacje własne autora

Gawroński, Andrzej. „Połączyły nas fortepiany...”. *Kurier Ostromecki* 4 (2019): 30-31.

Kibler Jan. „Analiza działalności gospodarczej Kaliskiej Fabryki Fortepianów i Pianin „Calisia” i Legnickiej Fabryki Fortepianów „Legnica” w latach 1956-1960”. Praca magisterska, Wyższa Szkoła Rolnicza w Poznaniu. Maszynopis w Bibliotece Muzeum Historii Przemysłu w Opatówku.

Philipp, Eduard. *100 Jahre Klavier- und Flügelfabrik Arnold Fibiger in Kalisch*. W: *Jahrbuch Weichsel-Warthe*. Hannover, 1978.

Rottermund, Krzysztof. *Budownictwo instrumentów muzycznych na terenie Wielkopolski w XIX i 1. połowie XX wieku*. Poznań: Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, 2002.

Rottermund, Krzysztof. „Budowniczy instrumentów muzycznych w Kaliszu i regionie na łamach „Słownika biograficznego Wielkopolski południowo-wschodniej, ziemi kaliskiej”. Analiza haseł, sprostowania i uzupełnienia, propozycje i uwagi na przyszłość”. W: Krzysztof Rottermund, *Varia musicologica do historii polskiej kultury muzycznej wieków XIX i XX*. Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM, 2025.

Rottermund, Krzysztof. „Budowniczy instrumentów muzycznych w Kaliszu i regionie na łamach „Słownika biograficznego Wielkopolski południowo-wschodniej, ziemi kaliskiej”. Stan dotychczasowy, perspektywy badawcze i publikacyjne”. W: *Biografistyka w perspektywie regionalnej*, red. Bogumiła Celer, 75-83. Kalisz: Kaliskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, 2023.

Rottermund, Krzysztof. „Kibler Jan”. W: *Słownik biograficzny Wielkopolski południowo-wschodniej – ziemi kaliskiej*, t. 4, red. Bogumiła Celer, 249-250. Kalisz: Kaliskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, 2023.

Rottermund, Krzysztof. *Przemysł muzyczny Kalisza XIX i XX wieku ze szczególnym uwzględnieniem działalności rodziny Fibigerów*. Wrocław: Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego, 1985.

Vogel, Beniamin. *Fortepian polski*. Warszawa: Sutkowski Edition, 1995.

Vogel, Beniamin. *Kolekcja Zabytkowych Fortepianów im. Andrzeja Szwalbego w Ostromecku*. Bydgoszcz: Miejskie Centrum Kultury w Bydgoszczy, 2016.

JAN KIBLER (1938-2019) – SZKIC DO PORTRETU Z FORTEPIANAMI W TLE

SŁOWA KLUCZOWE

Jan Kibler, Kalisz, Fabryka Fortepianów „Calisia”

STRESZCZENIE

Jan Kibler zapisał się w historii Kalisza jako jedna z głównych postaci związanych z powojenną historią Fabryki Fortepianów „Calisia” (dawniej „Arnold Fibiger”) i związanej z nią szkoły, jaką było i jest Technikum Budowy Fortepianów. W rodzinnym mieście ukończył Szkołę Podstawową nr 1 i Liceum Ogólnokształcące nr 1 im. Adama Asny-

ka. W latach 1957-1962 studiował na Wydziale Technologii Drewna Akademii Rolniczej w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Przyrodniczy), uzyskując dyplom (nr 265) magistra inżyniera technologii drewna. Tego typu wyższe wykształcenie inżyniersko-techniczne pozwoliło mu na wieloletnie związanie się zawodowo z Fabryką Fortepianów „Calisia”, która znajdowała się w jego rodzinnym mieście. Napisał pracę magisterską o przemyśle muzycznym pt.: „Analiza działalności gospodarczej Kaliskiej Fabryki Fortepianów i Pianin Calisia oraz Legnickiej Fabryki Fortepianów i Pianin Legnica w latach 1956-1960”. To otworzyło Kiblerowi drogę do związania się z fabryką „Calisia”, a mając wyższe wykształcenie inżynierskie, piastował zawsze jedno ze stanowisk kierowniczych. Karierę zawodową rozpoczął jednak w branży pokrewnej jako starszy technolog w Zakładzie Meblowym Spółdzielni Pracy „Stolarz” w Kaliszu (1963-1964), następnie był zastępcą kierownika stolarni w Kaliskim Przedsiębiorstwie Budowlanym (1964-1966). W 1966 r. dołączył do Fabryki Fortepianów „Calisia”, gdzie do 1979 r. był szefem kontroli jakości, a w latach 1979-1985 głównym inżynierem i zastępcą dyrektora. To właśnie w tych czasach „Calisia” i jej instrumenty święciły triumfy. Większość produkcji eksportowano nie tylko do krajów bloku wschodniego, ale także na Zachód. Oprócz pracy w fabryce, Kibler pracował również jako nauczyciel przedmiotów zawodowych w Technikum Budowy Fortepianów (w latach 1966-2001) oraz w Zespole Szkół Budowlanych (w latach 1980-1995). Po przejściu na emeryturę Jan Kibler był aktywny społecznie, angażując się w różnego rodzaju projekty i przedsięwzięcia związane z kulturą muzyczną Kalisza, historią jego przemysłu, szczególnie fortepianowego itp.

JAN KIBLER (1938-2019) – SKETCH FOR A PORTRAIT WITH PIANOS IN THE BACKGROUND

KEYWORDS

Jan Kibler, Kalisz, „Calisia” Piano Factory

SUMMARY

Jan Kibler went down in the history of Kalisz as one of the main figures associated with the post-war history of the „Calisia” Piano Factory (formerly „Arnold Fibiger”) and the school associated with it, which was and is the Piano Construction Technical High School. In his hometown, he graduated from Elementary School No. 1 and Adam Asnyk High School No. 1. In the years 1957-1962, he studied at the Faculty of Wood Technology of the Agricultural University in Poznań (currently the University of Natural Sciences), obtaining a diploma (no. 265) of Master of Science in Wood Technology. This type of higher engineering and technical education allowed him to be professionally associated with the „Calisia” Piano Factory, which was located in his hometown. He wrote a master's thesis on the music industry entitled: „Analysis of the economic activity of the Kalisz Factory of Grand Pianos and Pianos Calisia and the Legnica Factory of Grand Pianos and Pianos Legnica in the years 1956-1960”. This opened the way for Kibler to join the „Calisia” factory, and having a higher engineering education, he always held one of the managerial positions. However, he began his professional career in a related industry as a senior technologist at the Furniture Factory of the „Stolarz” Workers' Cooperative in

Kalisz (1963-1964), then he was deputy manager of the carpentry shop at the Kalisz Construction Company (1964-1966). In 1966, he joined the Calisia Piano Factory, where he was the head of quality control until 1979, and in the years 1979-1985 the chief engineer and deputy director. It was during these times that „Calisia” and its instruments celebrated their triumphs. Most of the production was exported not only to the countries of the Eastern Bloc, but also to the West. Apart from working at the factory, Kibler also worked as a teacher of vocational subjects at the Piano Construction Technical High School (in the years 1966-2001) and in the Construction School Complex (in the years 1980-1995). After retiring, Jan Kibler was socially active, engaging in various projects and undertakings related to the musical culture of Kalisz, the history of its industry, especially the piano industry, etc.